

Yizkor 5781

Let The Memorial Hill Remember

Yehuda Amichai

Let the memorial hill remember instead of me,
that's what it's here for. Let the par in-memory-of
remember,
let the street that's-named-for remember,
let the well-known building remember,
let the synagogue that's named after God remember
let the rolling Torah scroll remember,
let the prayer for the memory of the dead remember.
Let the flags remember
those multicolored shrouds of history:
the bodies they wrapped have long since turned to dust.
Let the dust remember.
Let the dung remember at the gate. Let the afterbirth
remember.
Let the beasts of the field and birds of the heavens eat
and remember.
Let all of them remember so that I can rest.

שהר הזיכרון יזכור במקומי

יהודה עמיחי

שֶׁהַר הַזִּכְרוֹן יִזְכֹּר בְּמִקוּמִי,
זֶה תִּפְקִידוֹ. שֶׁהֶגֶן לְזִכֹּר יִזְכֹּר,
שֶׁהָרְחוֹב עַל שֵׁם יִזְכֹּר,
שֶׁהַבְּנַיִן הַיְדוּעַ יִזְכֹּר,
שֶׁבֵּית הַתְּפִלָּה עַל שֵׁם אֱלֹהִים יִזְכֹּר,
שֶׁסֶפֶר הַתּוֹרָה הַמְתַּגַּלְגֵּל יִזְכֹּר,
שֶׁהַיִּזְכֹּר יִזְכֹּר. שֶׁהַדְּגָלִים יִזְכְּרוּ,
הַתְּכָרִיכִים הַצְּבָעוֹנִיִּים שֶׁל הַהִיסְטוֹרִיָּה, אֲשֶׁר
הַגּוֹפִים שֶׁעֲטָפוּ הִפְכוּ אֶבֶק. שֶׁהָאֶבֶק יִזְכֹּר.
שֶׁהָאֲשָׁפָה תִזְכֹּר בְּשַׁעַר. שֶׁהַשְּׁלִיָּה תִזְכֹּר.
שֶׁחַיִת הַשָּׂדֶה וְעוֹף הַשָּׁמַיִם יֹאכְלוּ וַיִּזְכְּרוּ,
שֶׁכֻּלָּם יִזְכְּרוּ. כְּדֵי שְׂאוּכַל לָנוּחַ.

In That Strange Night

Zelda

In that strange night someone asked:

Can you change the past?

And the woman who was

ill angrily responded:

The past is not a piece of
jewelry

sealed in a crystal box

nor is it a snake preserved

in a bottle of formaldehyde—

The past trembles

within the present

and when the present

falls into a pit

the past goes with it—

when the past looks

toward heaven

all of life is upraised,

even the distant past.

But the lonely man muttered:

Did not Abraham once

stride the earth,

he who did not seem

attached to even

the cord

of the one who gave him

birth?

באותו ערב מוזר

זלדה

באותו ערב מוזר

מישהו שאל:

האם אפשר לשנות את העבר?

והאשה החולנית ענתה בזעף:

העבר איננו תכשיט

חתום בתוף קפסה של בדלח

גם איננו

נחש בתוף צנצנת של כהל -

העבר מתנועע

בתוף ההוה

וכאשר ההוה נופל לתוף בור

נופל אתו העבר -

כאשר העבר מביט השמימה

זו הרמת החיים כלם.

גם חיי עבר רחוק עד מאד.

אף האיש הגלמוד מלמל:

והלא היה פעם אברהם בתבל

זה שלא לקח אפלו חוט

מנפש מולידו